

Sygn.akt IIK 328/15

1Ds.69/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Dariusz Kliś

Protokolant Tomasz Kilarski

przy udziale Prokuratora - Asesora PR Julii Kubasik

po rozpoznaniu w dniu 01.12.2015r. sprawy karnej

M. M. (1)

urodz. (...) w L.

syna J. i W. zd. N.

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 23 stycznia 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), w salonie (...) działając z góry powziętym zamiarem, zadając uderzenia rękoma, dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci wybicia szyby świetlika w drzwiach wejściowych do tego lokalu oraz uszkodzenia rolety zewnętrznej okna poprzez jej wygięcie w dolnym prawym rogu, co spowodowało straty o łącznej wartości 1.476,00 zł, na szkodę E. K.,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k.

2. w dniu 01 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), w salonie (...), posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, działając z góry powziętym zamiarem, dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci trzech automatów do gier hazardowych o numerach: (...) 2014, (...), H. (...), w których wybił ekrany wyświetlaczy, czym spowodował straty w wysokości 9.768,00 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. ul. (...) we W., a ponadto wybicia szyb zespolonych o wymiarach 70 x 30 cm w dwóch oknach PCV i zniszczenia telewizora (...) marki (...) model (...) z ekranem o przekątnej 28 cala, czym spowodował straty o łącznej wartości 3.000 zł, na szkodę E. K.,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k.

3. w dniu 01 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), działając z góry powziętym zamiarem, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekiery, wybił podwójną szybę zespoloną o wymiarach 73 x 100 cm w zamkniętych drzwiach wejściowych, po czym wdarł się do wnętrza zamkniętego na jego widok przez pracownicę salonu (...) salonu (...), wbrew jej woli, gdzie następnie dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci trzech automatów do gier hazardowych o numerach: (...), (...), (...), w których wybił ekrany wyświetlaczy, czym spowodował straty w wysokości 7.333, 00 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. ul. (...) we W., a ponadto uderzając siekierą uszkodził blat baru, wybijając w nim otwór o wymiarach 5,5 x 6,5 cm, czym spowodował straty o łącznej wartości 1.450,00 zł, na szkodę P. S.,

tj. o czyn z art. 193§1 k.k. i art. 288§1 k.k. w zw z art. 11§2 k.k.

4. w dniu 01 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekiery, dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci wybicia przedniej szyby samochodu osobowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodował straty o łącznej wartości 500 zł, na szkodę A. S.,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k.

5. w dniu 12 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), działając z góry powziętym zamiarem, umyślnie dokonał uszkodzenia mienia powłoki lakierniczej samochodu osobowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ten sposób, iż nogą kopnął w prawe przednie drzwi powodując wgniecenie oraz liczne zarysowania powłoki lakierniczej, co spowodowało straty o łącznej wartości 3.267,53 zł na szkodę I. i S. B., przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k. w zw z art. 57a§1 k.k.

6. w lutym 2015r. w L. woj. (...), na klatce schodowej w budynku położonym przy ulicy (...), posługując się twardym, ostrym narzędziem, prawdopodobnie maczetą, dokonał umyślnego uszkodzenia mienia w postaci spowodowania szeregu nacięć na drewnianej poręczy ściennej - balustrady, czym spowodował straty o łącznej wartości 794,45 zł, działając na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej przy ulicy (...) w L.,

tj. o czyn z art. 288§1 k.k.

I. uznaje oskarżonego M. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 1, 2, 4, 5 i 6 części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że pomiędzy tymi czynami zachodzi ciąg przestępstw opisany w treści art. 91§1 dkk oraz, iż oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 288§1 dkk i art. 288§1 dkk w zw z art. 57a§1 dkk tj. występku z art. 288§1 dkk i art. 288§1 dkk w zw z art. 57a§1 dkk w zw z art. 91§1 dkk i za to na podstawie art. 288§1 dkk w zw z art. 4§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego M. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. 3 części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż przyjmuje, że oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 193 dkk i art. 288§1 dkk w zw z art. 11§2 dkk i za to na podstawie art. 288§1 dkk w zw z art. 11§3 dkk w zw z art. 4§1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 dkk, art. 86§1 dkk w zw z art. 4§1 kk łączy oskarżonemu M. M. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. I i II wyroku i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69§1 i 2 dkk, art. 70§1 pkt.1 dkk w zw z art. 4§1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu M. M. (1) wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat,

V. na podstawie art. 71§1 dkk w zw z art. 4§1 kk wymierza oskarżonemu M. M. (1) karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 40 zł (czterdzieści złotych),

VI. na podstawie art. 72§1 pkt.5 dkk w zw z art. 4§1 kk zobowiązuje oskarżonego M. M. (1) w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i używania środków odurzających,

VII. na podstawie art. 73§1 dkk w zw z art. 4§1 kk oddaje oskarżonego M. M. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

VIII. na podstawie art. 46§1 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej E. K. kwoty 4.476 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 00/100), płatnej po uprawomocnieniu się wyroku,

IX. na podstawie art. 46§1 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 17.101 zł (siedemnaście tysięcy sto jeden złotych 00/100), płatnej po uprawomocnieniu się wyroku,

X. na podstawie art. 46§1 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. S. kwoty 1.450 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych 00/100), płatnej po uprawomocnieniu się wyroku,

XI. na podstawie art. 46§1 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej A. S. kwoty 500 zł (pięćset złotych 00/100), płatnej po uprawomocnieniu się wyroku,

XII. na podstawie art. 46§1 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych I. i S. B. kwoty 3.267,53 zł (trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt siedem złotych 53/100), płatnej po uprawomocnieniu się wyroku,

XIII. na podstawie art. 46§1 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Wspólnoty Mieszkaniowej w L. przy ulicy (...) kwoty 794,45 zł (siedemset dziewięćdziesiąt cztery złotych 45/100), płatnej po uprawomocnieniu się wyroku,

XIV. na podstawie art. 63§1 dkk w zw z art. 4§1 kk zalicza oskarżonemu M. M. (1) na poczet orzeczonej w pkt. V wyroku kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04.11.2015r. do dnia 01.12.2015r. przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny,

XV. na podstawie art. 44§2 dkk w zw z art. 4§1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci siekiery z drewnianym trzonkiem, opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr Drz.201/15,

XVI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w niniejszej sprawie, zaś na podstawie art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia i doręczenie go wraz z odpisem wyroku z dnia 01.12.2015r. w sprawie sygn. IIK 328/15 złożony przez oskarżonego M. M. (1) dotyczył wyłącznie „rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu” i wobec powyższego Sąd Rejonowy w Lubaniu ograniczył swoje pisemne motywy jedynie do zagadnień określonych w treści art. 424 § 2 kpk. Poddając, zaś merytorycznej ocenie zasadność przedstawionych oskarżonemu zarzutów to należało zważyć w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, poczynionych na jego podstawie niekwestionowanych ustaleniach faktycznych, a ponadto złożonego na rozprawie sądowej w dniu 01.12.2015r. wniosku M. M. (1) w trybie art. 387 § 1 kpk na który wyrazili zgodę oskarżyciel publiczny, a także obecni na sali pokrzywdzeni - iż wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów nie budziła wątpliwości i była bezsporna. M. M. (1) w dniu 23 stycznia 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), w salonie (...) działając z zamiarem bezpośrednim, z góry powziętym zamiarem, zadając uderzenia rękoma, dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci wybycia szyby świetlika w drzwiach wejściowych do tego lokalu oraz uszkodzenia rolety zewnętrznej okna poprzez jej wygięcie w dolnym prawym rogu, co spowodowało straty o łącznej wartości 1.476,00 zł, na szkodę E. K.. Swoim czynem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 288§1 d.k.k. Ponadto M. M. (1) w dniu 01 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), w salonie (...), działając z zamiarem bezpośrednim, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci maczety, działając z góry powziętym zamiarem, dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci trzech automatów do gier hazardowych o numerach: (...) 2014, (...), H. (...), w których wybił ekrany wyświetlaczy, czym spowodował straty w wysokości 9.768,00 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. ul. (...) we W., a ponadto wybycia szyb zespolonych o wymiarach 70 x 30 cm w dwóch oknach PCV i zniszczenia telewizora (...) marki (...) model (...)z ekranem o przekątnej 28 cala, czym spowodował straty o łącznej wartości 3.000 zł, na szkodę E. K.. Swoim czynem wyczerpał ustawowe znamiona

przestępstwa z art. 288§1 d.k.k. Nadto M. M. (1) w dniu 01 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), działając z zamiarem bezpośrednim, z góry powziętym zamiarem, posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekiery, wybił podwójną szybę zespoloną o wymiarach 73 x 100 cm w zamkniętych drzwiach wejściowych, po czym wdarł się do wnętrza zamkniętego na jego widok przez pracownicę salonu (...) salonu (...), wbrew jej woli, gdzie następnie dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci trzech automatów do gier hazardowych o numerach: (...), (...), (...), w których wybił ekrany wyświetlaczy, czym spowodował straty w wysokości 7.333, 00 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. ul. (...) we W., a ponadto uderzając siekierą uszkodził blat baru, wybijając w nim otwór o wymiarach 5,5 x 6,5 cm, czym spowodował straty o łącznej wartości 1.450,00 zł, na szkodę P. S.. Swym czynem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 193 d.k.k. i art. 288§1 d.k.k. w zw z art. 11§2 d.k.k. Ponadto M. M. (1) w dniu 01 lutego 2015r. w L. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, przy ulicy (...), posługując się niebezpiecznym narzędziem w postaci siekiery, dokonał umyślnego zniszczenia mienia w postaci wybicia przedniej szyby samochodu osobowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodował straty o łącznej wartości 500 zł, na szkodę A. S.. Swym czynem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 288§1 d.k.k. Nadto M. M. (1) w dniu 12 lutego 2015r. w L. woj. (...), przy ulicy (...), działając z zamiarem bezpośrednim, z góry powziętym zamiarze, umyślnie dokonał uszkodzenia mienia powłoki lakierniczej samochodu osobowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ten sposób, iż nogą kopnął w prawe przednie drzwi powodując wgniecenie oraz liczne zarysowania powłoki lakierniczej, co spowodowało straty o łącznej wartości 3.267,53 zł na szkodę I. i S. B., przy czym czynu tego dopuścił się publicznie, bez powodu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego. Swym czynem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 288§1 d.k.k. w zw z art. 57a§1 d.k.k. Ponadto M. M. (1) w lutym 2015r. w L. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, na klatce schodowej w budynku położonym przy ulicy (...), posługując się twardym, ostrym narzędziem, prawdopodobnie maczetą, dokonał umyślnego uszkodzenia mienia w postaci spowodowania szeregu nacięć na drewnianej poręczy ściennej - balustrady, czym spowodował straty o łącznej wartości 794,45 zł, działając na szkodę Wspólnoty Mieszkaniowej przy ulicy (...) w L.. Swym czynem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 288§1 d.k.k.

Wymierzając zaś kary jednostkowe za popełnione przestępstwa Sąd orzekający wziął pod uwagę zasady wymiaru kary określone w treści art. 53 § 1 i 2 d.k.k., a w szczególności okoliczności ich popełnienia, charakter czynów, rozmiar wyrządzonych szkód, zachowanie sprawcy zarówno przed jak i po popełnieniu przestępstw, stopień zawinienia, nagminność tego typu przestępstw na terenie działania Sądu Rejonowego w Lubaniu, przesłanki szczególno- i ogólnoprewencyjne. Za okoliczności łagodzące Sąd orzekający uznał przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów, a także złożenie przez w/w wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej w trybie art. 387§1 k.p.k. Za obciążające uznał dotychczasową wielokrotną karalność sprawcy w przeszłości, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, całkowity brak skrępowań ze strony oskarżonego w dacie popełnienia przestępstw, częstotliwość dokonywanych czynów, działanie pod wpływem alkoholu.

Co istotne oskarżony działając z zamiarem bezpośrednim, w sposób całkowicie bezrefleksyjny, kierując się chęcią wyrządzenia szkód, żywieniem do pokrzywdzonych nieuzasadnionych pretensji i uraz, godził w jedno z podstawowych dóbr chronionych prawem, jakim jest własność. Nadto wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę czas trwania zarzucanych czynów oraz sposób zachowania oskarżonego, a także użyte środki do ich popełnienia. Powyższe okoliczności – zdaniem Sądu – wskazywały na fakt, iż działania sprawcy były szczególnie drastyczne. Wszystkie powołane wyżej okoliczności wskazywały jednoznacznie na fakt, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynów jakich dopuścił się oskarżony były znaczne. W związku ze wskazanymi powyżej okolicznościami przewidzianymi w powołanym wyżej przepisie art. 53§1 i 2 d.k.k. zdaniem Sądu orzekającego należało wymierzyć sprawcy przestępstw – przy równoczesnym przyjęciu, iż w zakresie czynów opisanych w pkt 1, 2, 4, 5 i 6 części wstępnej wyroku zachodził ciąg przestępstw z art. 91§1 d.k.k. – karę 1 (jeden) rok i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności – za czyn opisany w pkt 3 – karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

Jako, że występki za które oskarżony został skazany zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy wyrok nieprawomocny w stosunku do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju - Sąd w oparciu o treść art. 85 d.k.k. i art. 86 § 1 d.k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzył M. M. (1) karę łączną 2 (dwóch)

lat pozbawienia wolności. Dokonując ogólnej oceny wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności należało stwierdzić, że w pełni ona zrealizuje potrzeby wynikające tak z dyrektywy prewencji indywidualnej, jak i generalnej. Orzeczona sankcja jest konieczna, a zarazem wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary. Skutecznie uzmysłowi w/w naganność jego postępowania, a jednocześnie wpłynie na ukształtowanie w świadomości sprawcy należytego szacunku dla chronionych prawem dóbr osób trzecich. Tak orzeczona kara również w należyty sposób zrealizuje potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jest ona bowiem dowodem tego, iż wymiar sprawiedliwości nie traktuje sprawców szczególnie szkodliwych społecznie w sposób pobłażliwy, lecz reaguje prawidłowo, stanowczo takim czynom przeciwstawiając. Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosowanie wobec oskarżonego M. M. (1) dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności na okres próby lat 5 (pięć). W świetle bowiem art. 69§1 d.k.k. zasadniczą przesłanką decydującą o tym czy kara w danej wysokości ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest ocena w jakiej postaci kara ta osiągnie swoje cele wobec sprawcy, a więc rozstrzygnięcie o warunkowym zawieszeniu kary musi znajdować swoje uzasadnienie, przede wszystkim w pozytywnej prognozie kryminologicznej. W realiach niniejszej sprawy M. M. pomimo tego, iż był w przeszłości karany w toku prowadzonego postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, złożył wnioski w trybie art. 387§1 k.p.k., okazał skruchę. Nadto posiada rodzinę na utrzymaniu i pracuje zarobkowo. Tego rodzaju okoliczności – w ocenie Sądu – były podstawą do przyjęcia, iż ta prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest jak najbardziej pozytywna. Wobec faktu, iż w dacie popełnienia czynów M. M. był pod działaniem alkoholu Sąd Rejonowy na podstawie art. 72§1 pkt. 5 d.k.k. w zw z art. 4§1 k.k. zobowiązał go do powstrzymywania się w okresie próby od nadużywania alkoholu, jak również środków odurzających. Z uwagi na fakt, iż M. M. w dacie zarzucanych mu czynów był w przeszłości karany sądownie - Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 73§1 d.k.k. w zw z art. 4§1 k.k. orzekł fakultatywny w stosunku do niego jako sprawcy przestępstw – dozór kuratora sądowego, który będzie czuwał nad przestrzeganiem przez oskarżonego porządku prawnego, jak również baczył, aby w/w realizował nałożone na niego w okresie próby obowiązki.

Nadto, aby wymierzona oskarżonemu kara była realnie dolegliwa Sąd Rejonowy w Lubaniu uwzględniając z jednej strony zarówno wartość szkód jakie swoimi występami wyrządził M. M., zaś z drugiej biorąc pod rozwagę sytuację majątkową oraz dochody sprawcy – orzekł wobec w/w – na podstawie art. 71§1 d.k.k. w zw z art. 4§1 k.k. – karę grzywny w ilości 60 stawek dziennych przyjmując wartość jednej stawki w kwocie 40 zł. Uwzględniając złożone przez osoby uprawnione wnioski Sąd w oparciu o art. 46§1 d.k.k. w zw z art. 4§1 k.k. zobowiązał M. M. do naprawienia wyrządzonych szkód poprzez zapłatę na rzecz:

- pokrzywdzonej E. K. kwoty 4.476 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt sześć złotych 00/100),
- pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 17.101 zł (siedemnaście tysięcy sto jeden złotych 00/100),
- pokrzywdzonego P. S. kwoty 1.450 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych 00/100),
- pokrzywdzonej A. S. kwoty 500 zł (pięćset złotych 00/100),
- pokrzywdzonych I. i S. B. kwoty 3.267,53 zł (trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt siedem złotych 53/100),
- pokrzywdzonego Wspólnoty Mieszkaniowej w L. przy ulicy (...) kwoty 794,45 zł (siedemset dziewięćdziesiąt cztery złotych 45/100).

Jako, że oskarżony był w toku niniejszego procesu zatrzymany i tymczasowo aresztowany, na podstawie art. 63§1 d.k.k. w zw z art. 4§1 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonej w pkt V części dyspozytywnej wyroku kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04.11.2015r. do dnia 01.12.2015r. przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny. Sprawca dopuszczając się zarzucanych mu przestępstw działał przy użyciu siekiery z drewnianym trzonkiem. Wobec powyższego na podstawie art. 44§2 d.k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. orzeczono jej przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie. Oskarżony pracuje i osiąga wymierne dochody. Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od w/w na rzecz Skarbu Państwa

koszty sądowe w niniejszej sprawie, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty.